

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 17 MAIG DE 2024 | Número 251

PÀG. 3 | OBITUARI

Mor Montserrat Casas, abadesa
del Monestir de Pedralbes

PÀG. 11 | ARQUEBISBAT BARCELONA

Què ha passat a la parròquia
de l'Esperit Sant?

PÀG. 20 | HINDUISME

Què és la festa Nrsimhadeva Jayanti?

PÀG. 25 | SANTUARIS URBANS

El jardí del monestir de Sant Cugat

**La trobada de Catalunya Religió aborda
com millorar la presència del fet religiós
als mitjans de comunicació" | PÀG. 4**

PÒRTIC

La Fundació Catalunya Religió ha aplegat una quarantena d'entitats i institucions d'Església aquest dimarts per abordar la presència del fet religiós als mitjans de comunicació. La trobada, al Palau Mercader de Barcelona, ha comptat amb la intervenció de Miquel Miralles, membre del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), qui ha parlat sobre els mitjans de comunicació, les tendències de consum i el paper de les institucions religioses. Al voltant de la Jornada de les Comunicacions Socials, que l'Església ha celebrat aquest 12 de maig, Catalunya Religió hem organitzat una trobada en forma d'espai de debat obert amb responsables d'entitats religioses i periodistes.

SUMARI

3 Actualitat

Mor Montserrat Casas, abadessa del monestir de Santa Maria de Pedralbes
La trobada de Catalunya Religió aborda com millorar la presència del fet religiós als mitjans de comunicació

Omella dessacralitza l'església de l'Esperit Sant i suspèn el rector

Què ha passat a la parròquia de l'Esperit Sant?

Què és la festa Nrsimhadeva Jayanti?

La Setmana Laudato Si' compta enguany amb una guia de propostes diàries per educar en ecologia

El jardí del monestir de Sant Cugat: del conjunt d'arbres a la gespa i la senzillesa

28 Panoràmica

"El missioner anuncia l'Evangelí segons la cultura de cada lloc", per Josep-Miquel Bausset

31 Recull de premsa

32 La setmana a les xarxes

Fotografia: Ajuntament de Barcelona.

Mor Montserrat Casas, abadessa del monestir de Santa Maria de Pedralbes

L'abadessa del monestir de Santa Maria de Pedralbes, **Montserrat Casas**, ha mort aquest dijous als 90 anys. Les monges clarisses del monestir han informat que aquest dissabte a les 10:30 h tindrà lloc el comiat de l'abadessa.

Montserrat Cases va ingressar al monestir l'any 1955 i va fer el noviciat el 1956. La professió temporal la va fer el 1957 i la solemne el 1960. Era abadessa de Pedralbes des de l'octubre del 2013.

L'alcalde de Barcelona, **Jaume Collboni**, a través de les seves xarxes socials ha lamentat la mort de l'abadessa del monestir de Pedralbes i ha fet arribar el seu condol a la seva família i persones estimades.

La trobada de Catalunya Religió aborda com millorar la presència del fet religiós als mitjans de comunicació

La Fundació Catalunya Religió ha aplegat una quarantena d'entitats i institucions d'Església aquest dimarts per abordar la presència del fet religiós als mitjans de comunicació. La trobada, al Palau Mercader de Barcelona, ha comptat amb la intervenció de **Miquel Miralles**, membre del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), qui ha parlat sobre els mitjans de comunicació, les tendències de consum i el paper de les institucions religioses.

Al voltant de la Jornada de les Comunicacions Socials, que l'Església ha celebrat aquest 12 de maig, Catalunya Religió ha organitzat una trobada en forma d'espai de debat obert amb responsables d'entitats religioses i periodistes. Juntament amb la ponència de Miralles, els participants en l'acte han compartit reflexions sobre qui governa avui els mitjans de comunicació i quin lloc hi poden tenir les institucions religioses.

En la seva ponència, Miralles ha fet una panoràmica detallada del sistema audiovisual català. Ha destacat la "riquesa exemplar" de programació als mitjans catalans. "A Catalunya s'ha fet molt bona televisió i molt bona ràdio", ha dit

el conseller del CAC, després d'assegurar que les empreses especialitzades consideren "que el potencial català és modèlic al món".

Sobre el CAC, Miralles ha destacat la feina "silenciosa" d'obtenció d'informació per fer-ne els corresponents estudis que validen la tasca dels mitjans. Amb tot, ha explicat que la comunicació digital encara està molt poc regulada i que això dificulta la seva feina.

Pel que fa al fet religiós, Miralles ha assegurat que al CAC també li interessa monitorar el possible dèficit del fet religiós als mitjans de comunicació. I en aquest sentit, ha animat a dialogar amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per dedicar més espai informatiu al fet religiós.

Les intervencions posteriors a la ponència han evidenciat la dificultat del fet religiós d'aparèixer als mitjans de comunicació per aspectes positius. "El fet religiós no es vol conèixer i quan se'l presenta sovint se l'associa amb comportament delinqüencial o d'ideologies extremes", ha explicat **Antoni Piqué**, de El Nacional i l'Editorial Albada.

La vocal del patronat de la Fundació Catalunya Religió **Noemí Ubach** ha manifestat la importància que les entitats d'Església reclamin el seu espai als mitjans públics perquè fan "una aportació imprescindible a Catalunya". Però, alhora, ha demanat que les institucions religioses "facin els seus deures". "Hem de transmetre els missatges a través dels canals correctes per arribar al públic que volem i no ens ha de fer por invertir el temps en aquesta feina", ha reblat.

També s'ha parlat de la importància d'introduir la informació religiosa en els continguts que es produeixen expressament per a joves, l'aportació de la intel·ligència artificial i de la promoció del català en les diverses plataformes audiovisuals.

El diàleg amb Miralles l'ha moderat el director de la Fundació Catalunya Religió, **Jordi Llisteri**.

Una aposta per la comunicació continuada en el temps

L'acte l'ha organitzat Catalunya Religió, que aquest setembre celebrarà 15 anys. La directora del mitjà, **Glòria Barrete**, ha recordat que la fundació "va néixer amb un objectiu clar" i que "ha

anat creixent gràcies a una xarxa de col·laboradors i persones". Una col·laboració que ha permès crear un "projecte multiplataforma" amb diversos projectes sota la mateixa marca. "Les xifres ens avalen, el 2023 vam tancar amb més de setanta-cinc mil usuaris mensuals", ha dit.

També ha parlat **Miquel Codolar**, director de projectes de la productora Animaset, qui ha destacat el treball en paral·lel amb la Fundació Catalunya Religió. "Apostem per la comunicació continuada en el temps", hi ha afegit. "Tenim motius per queixar-nos", ha assegurat el president del patronat de la Fundació Catalunya Religió, **Carles Duarte**, sobre la manca de presència del fet religiós als mitjans. Però, al mateix temps, ha dit, "hem de saber integrar-nos en el que passa a la societat". Per a Duarte, la situació dels mitjans i la religió avui genera "perplexitat, neguit i incertesa"; però el bagatge i la trajectòria de les institucions donen "serenor, confiança i convicció".

Al final de la trobada, els assistents han continuat la conversa sobre mitjans de comunicació a la seu de la redacció de Catalunya Religió amb un dinar informal.

Entre les entitats i institucions que han estat presents a la trobada hi han participat representants de l'Escola Pia de Catalunya, els Jesuïtes, les escoles FEDAC, la Fundació Blanquerna, la Fundació Vedruna Catalunya Educació, els Maristes de Catalunya, els Missioners Claretians de Sant Pau, La Salle, la Companyia de Maria, l'Escola Universitària Salesiana de Sarrià (EUSS), els Salesians, l'Institut Químic de Sarrià (IQS); la Junta Constructora de la Sagrada Família; l'Ateneu Universitari Sant Pacià; la Fundació Pere Tarrés; l'Oratori Sant Felip Neri; l'Abadia de Montserrat; el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL); la Fundació Joan Maragall; Justícia i Pau; la catedral de Barcelona; el

Grup Sant Jordi; el Col·legi Pare Manyanet; el monestir de Sant Pere de les Puel·les; la prelatia de l'Opus Dei; l'Església Evangèlica Unida de Terrassa; l'Hospital de Campanya de Santa Anna; l'Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós (AUDIR); els bisbats de Vic i d'Urgell; el SIMCOS; l'editorial BAULA, i el Banc Sabadell. També hi ha estat **Carles Armengol**, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya.

En l'àmbit dels mitjans de comunicació, han participat Catalunya Cristiana, l'Agència Flama, El Nacional, EFE i el programa de 'La nit dels ignorants' de Catalunya Ràdio.

Què és Catalunya Religió?

La **Fundació Catalunya Religió** té, entre les seves finalitats principals, el foment de la presència pública del fet religiós en general i, en particular, del cristianisme i de tots aquells esdeveniments que es considerin rellevants sobre les confessions, entitats, institucions i tradicions religioses presents a Catalunya. Aquesta finalitat es concreta amb el sosteniment i la gestió del projecte comunicatiu de Catalunya Religió que **dirigeix** la periodista Glòria Barrete.

El projecte Catalunya Religió se sosté econòmicament amb les **donacions** dels lectors, les aportacions de les entitats i congregacions religioses que hi donen suport, de publicitat i patrocinis, i de subvencions de concurrència pública. Els donatius a la fundació es poden acollir a desgravacions fiscals de fins al 80%.

**DESPLEGA EL TEU
ENGINY, EL TEU
TALENT I LES TEVES
HABILITATS EN CIÈNCIA
I TECNOLOGIA**

GO
STEAM
by BAULA

**LA PROPOSTA STEAM
DEFINITIVA PER ALS
CENTRES EDUCATIUS**

Els bisbes convoquen una trobada dels tots els capellans de Catalunya a Montserrat

Els bisbes catalans s'han trobat al Santuari de la Mare de Déu de Loreto en el que ha estat la 255 reunió de la Conferència Episcopal Tarraco-nense (CET). Entre altres temes, els bisbes han convocat una trobada de tots els capellans de Catalunya a Montserrat amb motiu de la celebració del mil·lenari de l'abadia. La darrera trobada d'aquesta mena va ser fa 8 anys, **l'abril del 2016**, per commemorar el centenari de la mort de Josep Torras i Bages. L'any 2000 i el 1996 ja s'havia fet aquesta trobada a Montserrat i habitualment es convocaven cada 3 o 4 anys.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Joan Torra, nou rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià

Joan Torra i Bitlloch ja és oficialment, des d'aquest dimarts, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP). El seu nomenament, signat per l'arquebisbe de Barcelona i gran canceller de l'AUSP, el cardenal **Joan Josep Omella**, és per al trienni 2023-2026. A conseqüència del nomenament de Torra, que també era degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, el fins ara vicedegà, **Daniel Palau Valero**, passa a ser degà en funcions.

ATENEU SANT PACIÀ | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Rebotiga n.119. El fet religiós als mitjans de comunicació

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Aquesta setmana parlem amb el director d'Animaset, el periodista **Miquel Codolar**, sobre **la presència del fet religiós als mitjans de comunicació**. Tertúlia amb els periodistes **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Fotografia: Arquebisbat de Barcelona.

Omella dessacralitza l'església de l'Esperit Sant i suspèn el rector

L'arquebisbe de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella**, ha decretat la dessacralització de l'església de l'Esperit Sant de Barcelona. Un decret que ha informat l'arquebisbat de Barcelona aquest dijous **a través d'un comunicat** i que se suma a la decisió d'Omella de suspendre el fins ara rector de la parròquia, **Josep M. Llorca Albero**. Aquesta decisió s'emmarca dins un context d'oposició d'algunes persones vinculades a la parròquia contràries al nou projecte que ha acollirà un centre universitari.

Amb relació a la parròquia de l'Esperit Sant de Barcelona i per tal de "proveir a l'execució del pla sobre l'esmentada parròquia", l'arquebisbe Omella, ha signat tres decrets diferents. En el primer, el cardenal comunica que l'església parroquial de l'Esperit Sant, situada a la Travessera de Gràcia, 401, de Barcelona, perd el caràcter de lloc sagrat "en la seva totalitat".

En un altre decret, s'informa que l'església de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, situada al carrer Sant Antoni Maria Claret, 167, de Barcelona, exercirà les funcions d'església de la parròquia de l'Esperit Sant. En aquest sentit, Omella

nomena Melcior Trèmols com a “encarregat d'exercir les funcions pastorals de la parròquia de l'Esperit Sant a l'església de l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau de Barcelona”.

Finalment, Omella suspèn *a divinis* Josep M. Llorca com a rector de la parròquia de l'Esperit Sant. Una suspensió que engloba també “l'exercici de tot acte de potestat d'orde”. La decisió de l'arquebisbe, diu el comunicat, és a conseqüència de “l'actitud mantinguda”.

Unes noves instal·lacions compatibles amb l'activitat pastoral

L'arquebisbat de Barcelona va presentar el juny del 2022 el pla de reforma de la parròquia de l'Esperit Sant, a la Travessera de Gràcia de Barcelona, al districte d'Horta-Guinardó, que inclou un nou centre universitari Blanquerna. La fundació diocesana va arribar a un acord amb l'arquebisbat de Barcelona preveient la cessió del dret de superfície per a un període de 99

anys d'una part de la finca situada al número 401 de la Travessera de Gràcia.

El projecte constructiu preveu destinar al temple i a usos parroquials un espai de 713 m² mentre que el futur centre universitari ocuparia 4.096 m². Les noves instal·lacions farien compatible l'activitat docent amb la missió pastoral i celebrativa pròpia de la parròquia.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Què ha passat a la parròquia de l'Esperit Sant?

Com convertir en un espectacle dels sectors integristes el canvi d'usos d'una parròquia de Barcelona

Parròquia de l'Esperit Sant al barri del Baix Guinardó de Barcelona. Situada a Travessera de Gràcia, 401. A set minuts a peu hi ha l'església de l'Hospital de Sant Pau, en el recinte modernista. A vuit minuts, el Santuari-Parròquia Cor de Maria, que també té a tocar la parròquia de Sant Tomàs d'Aquino. Caminant una mica més de 10 minuts, des de la mateixa parròquia de l'Esperit Sant, trobem la de Sant Ignasi de Loiola. I per si encara no en tenim prou, en 10 minuts, tot un temple de la Sagrada Família, amb la seva gran basílica i parròquia amb diverses misses al dia a la cripta. I si els feligresos són de la zona més alta de la demarcació parroquial i aquestes els queden lluny, a l'Avinguda Mare de Déu de Montserrat en tenen dues més, la que porta l'advocació de la Moreneta, i la de Sant Carles Borromeu.

No sembla doncs que faltin esglésies per la zona. És el mateix que passa a la resta de Barcelona. L'actual territori de l'arquebisbat de Barcelona fa dècades que manté un nombre

semblant de parròquies: unes 200. No se n'han tancat. Però només en vint anys el nombre de capellans diocesans s'ha reduït més d'un 30% i la pràctica religiosa també ha estat descendent. Per això també fa anys que s'està plantejant unir la vida comunitària de diverses parròquies i inevitablement caldrà tancar-ne. El problema és que normalment ningú vol que la que tanqui sigui la seva.

EL PROBLEMA ÉS QUE NORMALMENT NINGÚ VOL QUE LA PARRÒQUIA QUE TANQUI SIGUI LA SEVA

Però això, ¿podria explicar que sigui un problema tancar durant dos anys la parròquia de l'Esperit Sant, traslladar la comunitat a l'església veïna de Sant Pau, i després reobrir-la en els baixos del nou edifici de la Facultat de Ciències de la Salut Blanquerna? Això almenys és el que ha pogut semblar veient les darreres setmanes algunes **notícies** a través dels mitjans de comunicació. Feligresos cridant l'atenció amb una tancada a la parròquia, apropiant-se del Santíssim, i desobeint el trasllat que ha decidit

l'arquebisbat de Barcelona. S'han pogut veure escenes que podrien inspirar una comèdia espanyola de finals dels anys setanta.

Tot això fins a arribar a aquest dijous en què l'arquebisbat de Barcelona **ha anunciat** que l'església quedava dessacralitzada per decret i que el cardenal **Joan Josep Omella** havia suspès "*a divinis*" -mesura contundent- el rector de la parròquia per "l'actitud mantinguda" durant aquest conflicte.

MALGRAT MANTENIR LA PARRÒQUIA I FER-LA NOVA QUI HA LIDERAT LA RESISTÈNCIA MÉS NUMANTINA A LA PROPOSTA DE L'ARQUEBISBAT ÉS EL RECTOR

Els qui han encapçalat la protesta s'han focalitzat contra un projecte educatiu promogut per la Fundació Blanquerna i avalat per l'arquebisbat. Construir al solar on ara hi ha la parròquia de l'Esperit Sant un nou edifici destinat als estudis de salut de Blanquerna representa construir un edifici on ara hi ha una rectoria i un

temple dels anys seixanta amb una façana de ciment i vidre en forma de vitrall. L'estat actual de l'edifici també demanaria una seriosa actualització i una forta inversió econòmica.

Malgrat mantenir la parròquia i fer-la nova -una decisió discutible en el context actual- qui ha liderat la resistència més numantina a la proposta de l'arquebisbat és el **rector** de l'Esperit Sant, **José Maria Lorca**. Això explica la contundent decisió del cardenal Omella sobre el rector.

També com a informació de context, estem parlant d'una parròquia que té una web morta des de l'any 2016 i unes xarxes socials que amb prou feines s'han revifat per atacar la decisió de l'arquebisbe. Com a exemple, el darrer article visible a la web de la parròquia ens explica en detall "*El milagro de Empel*" que van protagonitzar uns soldats espanyols a Flandes amb el conde de Puñonrostro al capdavant. No calen més comentaris sobre el capteniment pastoral amb què està marcada la parròquia.

¿Estem davant d'una operació immobiliària especulativa a costa de tancar parròquies, que a més posa en perill el patrimoni artístic de la

ciutat, com denunciem alguns feligresos que han aixecat una resistència numantina?

Comencem pel principi.

El nou grau de Medicina a Blanquerna

Fa temps que la Fundació Blanquerna va començar a valorar ampliar els estudis de ciències de la Salut i oferir el grau de Medicina. Blanquerna és una fundació diocesana, és a dir, que també és una iniciativa de l'arquebisbat de Barcelona. Acaba de **complir** 75 anys dels seus inicis com a escola de mestres. A principis dels anys noranta Blanquerna va créixer i va ampliar amb èxit la seva oferta amb estudis de comunicació i de l'àmbit sanitari.

Actualment, **Blanquerna Salut** ofereix els graus d'Infermeria, Fisioteràpia, Farmàcia i Nutrició Humana i Dietètica. Té la seu al carrer Padilla, a pocs metres de la parròquia de l'Esperit Sant. Són unes instal·lacions a l'antiga Clínica de l'Aliança que s'han fet petites d'ençà que es va obrir el 1992 per impartir només el grau d'Infermeria.

Davant d'aquesta circumstància i l'aposta per ampliar l'oferta d'estudis de Salut amb un nou grau de Medicina, Blanquerna va començar a buscar un emplaçament el més a prop possible de l'actual edifici. Els darrers anys ja han hagut de traslladar algunes classes i dependències als Salesians de Martí Codolar per manca d'espai a l'actual facultat. El que es vol aconseguir amb el nou emplaçament és cobrir una necessitat que no només respon a l'ampliació d'estudis.

L'HUMANISME TRANSVERSAL QUE PROMOU BLANQUERNA EN TOTS ELS ESTUDIS EL VOL APORTAR TAMBÉ A LA MEDICINA

Blanquerna, alhora, aposta per ampliar els estudis de Salut amb el grau de Medicina per la importància que té aquesta disciplina. L'humanisme transversal que promou Blanquerna en tots els estudis el vol aportar també a la medicina. "Es necessiten no tan sols metges tècnicament preparats, sinó també humanament compromesos", **explicava** la responsable de

liderar el projecte acadèmic. **Montserrat Esquerda** és una persona **reconeguda** en el món catòlic, i amb una inqüestionable experiència professional com a directora de l'Institut Borja de Bioètica, pediatra a Sant Joan de Déu Terres de Lleida i presidenta de la Comissió de Deontologia del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya. Humanisme cristià i medicina de la mà.

L'aposta estratègica de la Fundació també demana una forta inversió en nous espais. Per això Blanquerna va plantejar a l'arquebisbat la possibilitat d'utilitzar l'espai que actualment ocupa la parròquia de l'Esperit Sant. És un centre amb una certa vida parroquial, però ni més ni menys que la resta d'un barri que s'ha anat envellint amb l'edifici actual. I, com es pot **veure** fàcilment a Google Maps, està enmig d'una zona amb una densitat de parròquies considerable. Un canvi d'usos no deixa ningú sense servei pastoral, i el solar continua destinat a un servei de l'Església de Barcelona.

El 2021 es va perfilant l'acord de l'arquebisbat de Barcelona i la Fundació Blanquerna per tirar endavant el projecte i es va **presentar** el juny de

fa dos anys. El projecte va ser conegut i debatut en diversos organismes diocesans i explicat del dret i del revés als feligresos del Sant Esperit.

Tramitació pública i transparent

Com és natural, quan el 2021 els feligresos de l'Esperit Sant tenen les primeres notícies d'un possible tancament de la parròquia no ho reben amb entusiasme. En diàleg amb el llavors bisbe auxiliar Toni Vadell, finalment, l'arquebisbat accepta que es mantingui la parròquia tot i que l'opció més fàcil era tancar-la.

La solució que es va trobar és que dins del mateix edifici es destini al temple i a usos parroquials un espai de 713 m, mentre que el futur centre universitari ocuparà 4.096 m. La parròquia mantindrà el seu servei als veïns i, a més, l'espai de culte també podrà ser utilitzat per les activitats pastorals que Blanquerna proposi als alumnes. La facultat de Salut del carrer Padilla fins ara només disposa d'un petit espai polivalent que també s'utilitza com a capella.

Amb aquest projecte es van iniciar els tràmits amb l'administració per obtenir-ne l'aprovació.

Blanquerna té previst que es pugui executar en dos o tres anys i acabar les obres el 2026.

Del 2021 fins avui s'han hagut de superar diversos tràmits per a l'aprovació definitiva del projecte. Primer de tot, l'aprovació de la Santa Seu, que el febrer del 2022 va autoritzar l'enderroc del temple per construir el nou edifici. I, després, tots els llargs tràmits vinculats a urbanisme. Concretament, l'aprovació municipal del pla especial i del projecte arquitectònic que demana gairebé un any. Aquest procés administratiu i tècnic ha significat adequar-se a les normatives arquitectòniques i urbanístiques i superar un estudi de mobilitat de l'entorn, un acord positiu de la Comissió de Govern, un procediment d'exposició pública -al qual no es va presentar cap al·legació-, l'aprovació definitiva al plenari municipal de l'Ajuntament de Barcelona i, finalment, la publicació el 15 de gener d'aquest any al Butlletí Oficial de la Província. Procés d'un any que ha passat tots els filtres pertinents de manera pública i transparent.

D'altra banda, la llicència municipal per enderrocar l'actual edifici es va obtenir l'octubre de l'any passat. Per tant, tot podia anar endavant.

L'enfrontament amb Omella

Tornem una mica enrera. El 8 de març de 2022 el cardenal Joan Josep Omella va decidir entomar personalment el tema davant les reticències i els malentesos amb el rector que s'havien escampat per una part de la comunitat parroquial. Omella va presidir la celebració i, encara revestit amb alba i estola, al final de la missa va explicar als fidels perquè es feia aquesta operació. I va remarcar que l'arquebisbat ja havia decidit mantenir la parròquia.

Des de llavors, s'inicia una campanya que personalitza amb Omella la decisió d'enderrocar una parròquia i presentar-ho com un acte contra la comunitat i l'evangelització diocesana. No va tenir gaire gaire ressò però ja fa dos anys que s'havia decidit començar a fer soroll. És a principis d'aquest any, quan ja es veu que el projecte tira endavant i es fixa l'inici de les obres a la primavera del 2024, que la campanya es radicalitza i s'intensifica.

Quan l'Ajuntament aprova el projecte, alguns titulars instigats pels grups propers a la parròquia que serveixen mitjans digitals diuen que

"Barcelona aprueba el proyecto que rompe a la Iglesia catalana" o "La última operación inmobiliaria del Arzobispado de Barcelona abre una cruzada en la iglesia catalana".

Les notícies parlen de "pelotazo", quan l'operació no genera cap benefici immobiliari a l'arquebisbat. I avança que els fidels volen querellar-se contra el cardenal. L'opció que s'ha proposat de traslladar provisionalment la comunitat parroquial a l'Església de Sant Pau (set minuts a peu) és descrita com un "destierro". Tot això, amb un rector que no contribueix a aturar-ho.

Les informacions que fan circular el grup que s'organitza contra el projecte també donen una nova clau: *"el pulso esconde dos concepciones distintas de la Iglesia católica: progresistas contra ortodoxos"*. Així ho presenten els qui fan d'altaveu dels qui mouen la campanya.

L'excusa del "vitral·l"

És bo recordar en aquest punt de la història que en aquests tres anys de tràmits i converses amb la comunitat parroquial, ningú parla de la conservació del mural de la façana de l'Esglè-

sia. Una construcció dels anys seixanta que fins ara no havia estat objecte d'especial atenció ni protecció. No té cap singularitat artística ni pels materials, ni per l'autoria. Només pel seu volum.

No va ser fins el febrer d'aquest any, amb tot el projecte tancat i aprovat, que una recent constituïda Asociación de Amigos del Templo de la Parroquia del Espíritu Santo de Barcelona inicia el tràmit per demanar la protecció del mural de vidre de la façana.

Un tràmit llarg que tot just s'ha iniciat, que ningú va plantejar durant la tramitació i exposició pública del projecte, i que ara està en mans de la Generalitat. Però això no atura el projecte, i en tot cas, només podria endarrerir les obres si s'ha de conservar d'alguna manera o traslladar el mural de vidre i ciment.

També ho han intentat amb una demanda administrativa als jutjats contra la resolució favorable al projecte de l'Ajuntament. Només un error en el procediment, podria afectar les obres que avui dia ja es poden dur a terme legalment.

"No siga esta corriente modernista"

Les darreres setmanes s'ha pogut veure com la campanya s'intensificava seguint els principis d'agitació social de manual. Una radicalització que ha anat paral·lela a la reducció dels implicats. Les darreres setmanes ha quedat tancat a la parròquia només un grup molt reduït vinculat a l'Adoració Eucarística Perpetua, un moviment internacional que mou gent de diverses parròquies. Els qui hi han quedat, s'han volgut fer seu el temple i l'arquebisbat ja no hi ha pogut ni dialogar malgrat reiterades visites.

Un dels més actius en aquesta campanya és el canal Tekton Centro Televisivo, un espai digital integrista dirigit des de Barcelona per **Marcos Vera**. S'hi han pujat vídeos com *"Cardenal Omella de Barcelona vende Iglesia del Espíritu Santo"* o *"Cardenal Omella quiere destruir Iglesia construida por un mártir"*. És la tècnica de les mitges veritats que acaben sent mentida. Només cal recordar que certament el bisbe Irurita va erigir la parròquia de l'Esperit Sant el 1933, però ni Irurita consta en el llibre dels màrtirs proclamats per la Santa Mare Església, ni el temple actual existia quan suposadament va

ser assassinat per haver donat suport a l'alçament militar de Franco.

L'altre punt bàsic d'un manual d'agitació és buscar sempre un culpable identificable i degradar-lo. En aquest cas ha estat el cardenal Omella. Atac dels grups més integristes que el veuen com a representant de les reformes del papa Francesc a Espanya. I, finalment, una catolicitat excloent. Els qui critiquen el projecte no s'estan de qüestionar la catolicitat -segons el seu concepte de cristianisme- de la Fundació Blanquerna.

UN PUNT BÀSIC D'UN MANUAL D'AGITACIÓ ÉS BUSCAR SEMPRE UN CULPABLE IDENTIFICABLE I DEGRADAR-LO. EN AQUEST CAS HA ESTAT EL CARDENAL OMELLA

El següent pas és retroalimentar aquestes extravagàncies a través de digitals de línia conservadora però de gran difusió. De l'orbe catòlic com **Infovaticana** o política com **ElEspañol**. O per parlar d'Omella com "el gran tenedor" a **Libertad Digital**.

Només fem una nota sobre Marcos Vera, la cara visible del Tekton. D'entrada es **presenta** com a fill espiritual del padre **Alba**, un jesuïta conegut pel seu pensament i activitat tradicionalista durant el franquisme.

I la seva implicació en aquesta història de Marcos Vera és com a fundador de la Asociación de Jóvenes San José, que al costat d'una obra social molt assistencialista, també segueixen la mateixa corda eclesial i que, casualment, tenen una de les seves seus més actives en la parròquia de l'Esperit Sant on els acull el rector.

ES CREEN ALTRES CANALS DIGITALS ON UN SUPOSAT FELIGRÉS RETREU LITERALMENT AL CARDENAL OMELLA QUE "HUELA A OVEJA I NO A DINERO"

I només una curiositat més. Si els sona el nom de Marcos Vera és perquè potser el van veure **liderar** el rosari que es va fer a la Plaça Sant Jaume de Barcelona contra l'Amnistia el passat novembre.

Per reblar-ho tot plegat, es creen altres canals digitals de categoria semblant com **@noalademolicionparroquiaes2202**, que han difós vídeos on un suposat feligrés retreu literalment al cardenal Omella que "huela a oveja i no a dinero" i li demana que rectifiqui i "no siga esta corriente modernista".

Vuit mil signatures

Tot això no passaria de l'anècdota grotesca si no fos perquè han aconseguit que el discurs finalment hagi arribat als mitjans de comunicació generalistes. Fins i tot TV3 en va fer un **tema** en el Telenotícies del darrer cap de setmana d'abril i s'ha anat publicant a diversos mitjans malgrat l'esforç del bisbat per guardar silenci per no atiar el tema. (Nota al marge: caldria una reflexió sobre com els mitjans de comunicació acaben fent de portaveus dels interessos dels sectors més intransigents de la societat, especialment de l'àmbit religiós, i donant veu a gent no se sap ben bé si en lloc d'un col·lectiu només es representen a ells mateixos. Fi de la nota).

Els elements que han trobat els opositors al projecte per fer atractiu el tema als mitjans ge-

neralistes han estat sobretot la conservació del vitrall. Però també han sabut cridar l'atenció amb una suposada **recollida** de 8.000 signatures contra l'enderroc. En realitat és una petició de **Change.org** que pot signar qualsevol persona que virtualment passa per allà i li facin creure que hi ha un cardenal espanyol que és un avariciós agent immobiliari. No hi ha vuit o deu mil persones del barri contra el suposat tancament.

També tenen obert un canal de **Telegram** i un **GoPetition**, on la primera firma és la de **Pablo Joaquín Ollés Morante** que actua de portaveu de la campanya en diversos mitjans. També com a curiositat, Ollés va ser candidat en una **llista** de Vox les darreres eleccions municipals.

NO HI HA RES QUE ES FES A L'ESPERIT SANT QUE NO ES PUGUI FER A L'ESGLÉSIA DE L'HOSPITAL DE SANT PAU

Finalment, poc mitjans s'han pogut resistir a parlar del tema quan la setmana de Sant Jordi

un grup de l'Adoració Perpètua que mantenen oberta la capella del Santíssim durant les 24 hores, van decidir **tancar-s'hi**. Un acte de desobediència al cardenal-arquebisbe protagonitzat per un grup que per davant de tot es defineix com a catòlic, apostòlic i romà.

Fan molt de soroll i ho volen explicar així, però no estem davant d'un barri alçat contra el tancament d'una parròquia. De fet, moltes de les activitats que omplien el temple eren promogudes per grups que bàsicament movien gent de fora del barri. Alhora, activitats com l'esplai que també acollia la parròquia ja es va trobar una solució acordada per canviar de locals. I no hi ha res que es fes a l'Esperit Sant que no es pugui fer a l'Església de l'Hospital de Sant Pau. Aquesta sí, obra de **Domènec i Montaner** d'un conjunt arquitectònic declarat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

La resposta de l'arquebisbat

Davant la magnitud del despropòsit, des de l'Arquebisbat s'ha intentat posar seny a la situació. El 17 de març, el darrer dia que havia d'estar obert el temple, va presidir la missa el bisbe Ja-

vier Vilanova, home de profunda pietat i bones paraules que no podia incomodar ningú. Però ni així.

En una **nota** publicada fa uns dies per l'arquebisbat es recorda que el bisbe **Vilanova** els va tornar a explicar que el nou edifici tindrà un espai per a la parròquia i que mentre durin les obres l'activitat parroquial es mantindrà a l'Església de Sant Pau. Però ni així.

També remarca l'arquebisbat que l'activitat, la finalitat i la titularitat de la Fundació Blanquerna està totalment alineada amb l'Església: "Una fundació diocesana que ofereix un projecte integrador de formació universitària d'inspiració cristiana". I que el projecte no és una dèria urbanística del cardenal Omella per enderrocar parròquies perquè s'ha aprovat pels "òrgans diocesans: Consell Episcopal, Col·legi de Consultors, Consell d'Assumptes Econòmics i Consell Presbiteral" i que "a més a més, compta amb la preceptiva autorització de la Santa Seu". Però ni així.

I, per si faltaven arguments, l'Arquebisbat recorda que s'han ofert dues parròquies per man-

tenir oberta l'Adoració Eucarística durant 24 h. Tot i que representants de l'arquebisbat s'han presentat diverses vegades a la capella on s'han tancat els feligresos per poder traslladar el Santíssim, no hi ha hagut manera. Això és el que finalment ha obligat l'arquebisbat a **resoldre** el tema amb decrets i intentar acabar el sainet.

Tots aquests elements posen en evidència que darrere l'oposició al projecte del nou edifici de la facultat de Salut de Blanquerna hi ha alguna cosa més que una comunitat parroquial comprensiblement dolguda en saber que hi haurà canvis. Pels actors que s'hi oposen, per la negativa a acceptar qualsevol proposta, i per l'apropiació que habitualment fan de l'Església els sectors catòlics més excloents quan l'Església no fa els que ells diuen. Una situació que han volgut girar contra el cardenal Omeïlla i no els faltará temps, si cal, per girar-ho també contra el papa Francesc. Massa moder-

nitat i, sobretot, oposició a aquelles entitats diocesanes on es permet pensar i raonar.

**DARRERE L'OPOSICIÓ AL PROJECTE
HI HA ALGUNA COSA MÉS QUE UNA
COMUNITAT PARROQUIAL DOLGUDA**

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

Atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent... Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Què és la festa Nrsimhadeva Jayanti?

L'hinduisme és una tradició religiosa que té una àmplia varietat de deïtats. No hi ha un número fix, ja que l'adoració d'aquestes deïtats pot variar segons les branques dintre d'aquesta religió. I entre totes aquestes, el 22 de maig és el dia per recordar a **Nrsimhadeva**, una de les encarnacions més ferotges de **Vixnu**, que es transforma en meitat home, meitat lleó.

“Nrsimhadeva va aparèixer la nit de Shukla Chaturdashi, això significa el quatzè dia de la quinzena brillant del mes de Vaishakha, que correspondria al maig”, explica **Gundicha Das**, col·laborador del **Temple Hare Krishna de Barcelona**. Per això, aquesta festa de vegades també la trobem anomenada Nrsimha Chaturdashi.

Aquesta, de fet, és la nomenclatura que fa servir la comunitat Hare Krishna de Barcelona. En el seu temple ISKCON, a la plaça reial, es cantarà i es recitaran oracions durant tota la celebració. Per a ells és una jornada important, ja que són devots de Vixnu, i Nrsimhadeva és una de les seves encarnacions.

“El dimecres 22 de maig, a partir de les 18 h, us convidem a tots i a totes a venir al nostre centre

de culte, farem una xerrada, pregarem i, al final, també compartirem un deliciós prasadam”, comunica Ashi, membre de la comunitat del Temple ISKCON de Barcelona.

Els devots fan diversos rituals per commemorar l'aparició de Nrsimhadeva i honorar-lo. Sovint, adoren imatges o estàtues d'aquesta encarnació als temples i a les llars. També li fan ofrenes: flors, fruites, encens com a mostra de respecte i adoració.

A més a més, es canten himnes i es reciten oracions dirigides a Nrsimhadeva i a Vixnu. Aquests cants són una forma d'expressar gratitud cap a la divinitat. I alguns, practiquen el dejuni o s'abstenen de consumir aliments i aigua fins al vespre com a forma de purificació.

De vegades, també es fan representacions teatrals o danses folklòriques, que recreen la història de **Prahlada** i l'aparició de Nrsimhadeva.

Aquestes representacions són una forma de transmetre les ensenyances de la festivitat de manera visual i entretinguda pel públic.

Orígens i llegendes

La història de Nrsimhadeva està descrita en els relats èpics de l'hinduisme, específicament en el Bhagavata Purana. Segons la narrativa, **Hiranyakashipu**, un poderós dimoni, havia obtingut una sèrie de poders que el feien invulnerable a gairebé tots els atacs. Era invencible. Terroritzava tothom.

No obstant això, el seu fill, Prahlada, era fidel al Senyor Vixnu. Malgrat les amenaces i tortures del seu pare, Prahlada mai no va abandonar la seva fe. Hiranyakashipu, enfurismat per la devoció del seu fill cap a Vixnu, va intentar matar-lo de diverses maneres. En un d'aquests intents d'assessinar a Prahlada, Hiranyakashipu va desafiar Vixnu. Per a sorpresa de tots,

Vixnu va aparèixer en la forma de Nrsimhadeva: meitat home, meitat lleó. I així, va atacar i acabar amb Hiranyakashipu. Va salvar el seu devot, Prahlada.

La victòria del bé sobre el mal

La victòria de Nrsimhadeva sobre el dimoni Hiranyakashipu simbolitza la victòria del bé sobre el mal. La justícia sobre la injustícia. La devoció sobre l'egoisme. La història de Prahlada mostra la importància de la fe irrompible i la devoció cap a allò que és diví.

En un món ple de desafiaments i adversitats, les ensenyances de Nrsimhadeva encara són rellevants. Els hinduistes aprenen d'aquest relat que fins i tot en els moments més foscos, la llum de la veritat i la bondat preval.

La Setmana Laudato Si' compta enguany amb una guia de propostes diàries per educar en ecologia

Del 19 al 26 de maig té lloc una nova edició de la **Setmana Laudato Si'**. Enguany, dedicada a inspirar “una transformació personal i cultural enmig de les nostres crisi ecològica i climàtica”. El lema d'enguany és “Llavors d'Esperanza”, inspirat en el símbol del Temps de la Creació 2024, “les primícies de l'esperança”.

En aquest sentit, s'ha llançat una **Guia de Celebració** al costat d'un **Kit de Xarxes Socials** amb materials a disposició per a organitzacions i comunitats.

La Guia de Celebració de la setmana proposa accions diàries com inspirar la conversió ecològica, fomentar el transport i l'alimentació sostenible, reduir residus i educar-se en ecologia integral, entre altres coses.

A través de cites inspiradores, activitats pràctiques i oracions diàries, la guia és un recurs valuós per a inspirar canvis significatius en la interacció de les persones amb el medi ambient.

El seu objectiu és fomentar un respecte més profund per la creació, promoure hàbits soste-

nibles i aprofundir el compromís amb un estil de vida que respecti l'obra del Creador.

A més, el Kit de Xarxes Socials proveeix materials perquè organitzacions i comunitats puguin implementar-lo en els seus propis canals: un vídeo "trailer" de la SLS24, un blog editable, dissenys per a publicar en xarxes socials durant vuit dies i els copiis que acompanyen cada publicació, juntament amb les etiquetes de la campanya.

Tots dos materials estan disponibles en cinc idiomes: anglès, espanyol, portuguès, italià i francès; i poden descarregar-se de mode gratuït en la pàgina web de la Setmana Laudato Si'.

La Setmana Laudato Si' està patrocinada pel Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral del Vaticà i facilitada pel Moviment Laudato Si' en col·laboració amb una sèrie de socis catòlics. Durant la Setmana, que enguany commemora el 9º aniversari de la

publicació de l'encíclica Laudato Si' sobre la cura de la creació, s'anunciarà (igual que en anys anteriors) el missatge del papa Francesc per al Dia Mundial d'Oració per la Cura de la Creació, el pròxim 1 de setembre, inici del Temps de la Creació.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

El Museu Diocesà de la Seu d'Urgell presenta la seva nova imatge

El Museu Diocesà de la Seu d'Urgell ha presentat en públic la seva nova imatge comunicativa i la nova [pàgina web](#) del museu. Aquestes noves propostes complementaran el desplegament digital de la institució. La jornada s'ha fet aquest dimecres 8 de maig a l'església de Sant Miquel de La Seu d'Urgell. Amb la seva nova imatge, el museu pretén promoure l'educació de la mirada per al desenvolupament espiritual i creatiu mitjançant el patrimoni artístic impressionant del Museu Catedral de La Seu d'Urgell.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El 49% de les persones ateses per Càritas a Catalunya està a l'atur

Quina és la situació de l'ocupació laboral a Catalunya des de la perspectiva de l'actuació de Càritas? A aquesta pregunta han respost aquest dijous 16 de maig els representants de Càritas Catalunya en la roda de premsa per presentar les dades dels processos d'inserció sociolaboral. Una roda de premsa que ha posat de manifest que el 49% de les persones ateses per Càritas a Catalunya està a l'atur. Per a **Francesc Roig**, "l'objectiu d'aquesta roda de premsa és fer una breu radiografia de l'ocupació, de l'atur, de les condicions laborals i del futur del treball a Catalunya".

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Alumnes de l'Escola Pia d'Igualada, finalistes del concurs de minisatèl·lits de l'Agència Estatal Europea

Un equip format per set alumnes de primer de Batxillerat de l'Escola Pia d'Igualada representaran Catalunya a la final estatal del concurs de minisatèl·lits 'CanSat', que promou l'Agència Estatal Europea i que tindrà lloc a Múrcia els dies 16 i 17 de maig de 2024. L'objectiu d'aquest concurs, que arriba enguany a la quarta edició, és fomentar vocacions per l'espai, la tecnologia i les disciplines STEAM entre els joves, que han de dissenyar i construir un satèl·lit real, integrat dins el volum i la forma d'una llauna de refresc.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El jardí del monestir de Sant Cugat: del conjunt d'arbres a la gespa i la senzillesa

Si ens acostem al monestir de Sant Cugat del Vallès, a part de passejar pels jardins que l'envolten i conèixer la monumental església, no podem marxar sense visitar-ne el claustre, el qual és considerat una de les joies del romànic europeu. El jardí claustral, a hores d'ara, és d'una harmoniosa senzillesa i, per aquest motiu, el visitem en la nostra sèrie '**Santuaris urbans**'. Queda emmarcat per la presència de les restes de la basílica visigòtica del segle V, fragments verds de gespa i un petit grup de xiprers.

Per entendre que la imatge actual d'aquest jardí és el resultat de la darrera restauració i de les decisions que es van prendre tot seguit, convé analitzar les fotografies històriques de les primeres dècades del segle XX, ja que no hem disposat de cap gravat o descripció de com era el jardí quan la comunitat benedictina regentava el monestir; en tots els casos, ben segur, que el jardí era prou diferent de l'actual.

A principis de segle XX el jardí era un espai que només comptava amb la presència d'arbres (Fotografies 1 i 2). Ho veiem en observar les fotografies d'actes que s'hi feien. En canvi, a partir dels anys trenta (Fotografies 2 i 3) es creà un

jardí més ufanós, on el brollador esdevingué l'eix central a partir del qual l'espai quedà dividit en quatre sectors. En els quatre parterres s'hi plantaren arbres, arbustos i plantes herbàcies de boniques flors, entre les quals hem pogut identificar un grup de narcisos.

EL CLAUSTRE DE SANT CUGAT TÉ 144 COLUMNES I CAPITELLS QUE FAN AL·LUSIÓ A LES MESURES DELS MURS DE LA JERUSALEM CELESTIAL

Abans d'endinsar-nos en els trets distintius de l'actual jardí claustral és escaient ubicar-nos breument en la seva història. El monestir de Sant Cugat del Vallès era una abadia benedictina construïda entre el segle IX i el XIV. La prosperitat del cenobi va ser resultat del seu emplaçament al bell mig de la plana vallesana ben proper a la ciutat de Barcelona on hi havia la cort comtal i episcopal.

El procés constructiu del monestir va ser molt llarg, ja que començà al segle IX i s'acabà amb la dissolució de la comunitat benedictina el 1835.

Un dels elements més espectaculars del monestir és, encara ara, el seu claustre que es va aixecar al llarg del segle XII a partir d'un claustre anterior. És peculiar el fet que, el mestre d'obres, que venia de construir el claustre de la catedral de Girona, va deixar la seva signatura en una petita làpida on apareix el seu nom i una imatge de com treballa en un capitell, no és pas gens comú aquest fet en altres construccions de l'època.

El recinte conté 144 columnes i capitells que fan al·lusió a les mesures dels murs de la Jerusalem celestial, tal com la descriu l'Apocalipsi.

EL XIPRER, AMB LA MORFOLOGIA QUE S'ACOSTA A LA FLAMA D'UNA ESPELMA, TÉ CONNOTACIONS ALTAMENT ESPIRITUALS

El jardí actual del claustre (Fotografies 5 i 6) presenta una font al centre que divideix l'espai en quatre parts cobertes de gespa, d'acord amb els quatre rius de l'Edèn que descriu el llibre del Gènesi. Cal destacar que en un dels angles

d'aquest jardí hi ha un grup de tres bells xiprers. Recordem que al xiprer, la història el relaciona amb els espais religiosos, que és un arbre originari de la Mediterrània oriental i que apareix al voltant dels camins, de masies, jardins, ermites i cementiris. La seva morfologia que s'acosta a la flama d'una espelma, li confereix connotacions altament espirituals.

Si ens remuntem en el temps, un dels seus usos curiosos va ser el que en feren els egipcis: feien servir la fusta per confeccionar taüts. Així, doncs, la tapa del taüt de Tutankamon, 1323 aC és de fusta de xiprer i, per tant, té una antiguitat de més de tres mil·lennis. Els grecs i romans utilitzaven la fortalesa de la seva fusta per fer les portes dels seus palaus i, posteriorment, també va ser el material de portes d'església.

La Bíblia n'esmenta els valors i virtuts en diferents passatges. Vegem-ne algun: "En lloc d'espines creixerà el xiprer; en lloc d'ortigues, la murtra. L'anomenada del Senyor serà gran, un senyal perpetu, indestructible" (Is 55,13). També, "com una olivera carregada de fruit i com un xiprer que s'enlaira fins als núvols" (Sir 50,10).

Podem cloure amb el fet de com els textos bíblics i el seu ús han fet del xiprer un arbre curull de significats, de com quedà lligat a la vida espiritual i de com la seva esveltesa el convertí en una digna escala vers Déu. El pintor i escriptor

Santiago Rusiñol va escriure un text titulat *Als xiprers*, on el lloa amb les següents paraules:

“Alts i severs, envellutats i negrosos, vestits d’espessa molsa abrigant les branques i asse-

nyalant el cel, els xiprers, a la terra, semblen fites plantades per fer deturar l’home i pregar-li que resi. Cada un que es va trobant en el camí de la vida és un dit demanant el silenci; cada un que veiem al costat de la ruta, ens assenyala, callat, els caminants que han caigut; les arrels de cada un han abraçat els ossos dels caiguts a son ombra, tot xuclant-se els animes cap amunt de les fibres, per deixar-les volar al ser a les branques més altes”.

Acabem la visita a aquest espai únic gaudint de la bellesa dels capitells i de les voltes del claustre amb el rerefons verd del jardí, de la seva quietud i harmonia tenint la certesa que ens acull un veritable santuari urbà.

Fotografia: Vatican Media.

“El missioner anuncia l’Evangeli segons la cultura de cada lloc”

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Ara fa més d’un any, en una interessant entrevista de **Javier Fariñas i Jaume Calveras**, i que convida a que la pugueu recuperar, el **papa Francesc** (com si estiguera pensant en el País Valencià), una vegada més va manifestar la importància de la inculturació de l’Església en cada poble i en cada cultura.

En aquesta entrevista, el papa deia que se sorprenia de la capacitat dels missioners “de ficar-se en la terra i respectar les cultures” i “ajudar-les a que es desenrotllen”. El papa destacava un fet del tot natural, i és que els missioners “no desarrelen la gent”, ja que “anuncien l’Evangeli segons la cultura de cada lloc”, a ex-

cepció del que passa a l’Església valenciana, on la majoria dels capellans anuncien l’Evangeli i celebren la fe només en castellà, arraconant de la litúrgia la llengua de Sant Vicent Ferrer, com si no existira el valencià als nostres pobles. I és que “el que és catòlic”, com deia el papa, “és això, respectar les cultures”. Com va fer a Zimbabwe l’amic **Alexandre Alapont**.

Com deia també el papa (i que els capellans valencians no entenen o no volen entendre), és que “no hi ha una cultura catòlica com a tal, sí un pensament catòlic, però en la catolicitat s’arrelen cada una de les cultures”, ja que “el que és catòlic no té uniformitat, té harmonia,

l'harmonia de les diferències. I eixa harmonia", continuava el papa, "la fa l'Esperit Sant". Precisament per això, per la no uniformitat de l'Església, com ho hem vist en el capellà alcu-dià Alexandre Alapont (en els seus més de 50 anys a Zimbabwe), "un missioner respecta allò que troba en cada lloc, però no fa proselitisme, ni molt menys colonialisme", a excepció, de nou, de la nostra jerarquia, que en menysprear la nostra llengua, està tractant els cristians del País Valencià com si fórem (encara més) una colònia de Castella.

Quin goig feia el viatge del papa a Mongòlia, del 31 d'agost al 4 de setembre de 2023, quan escoltaven les lectures de la missa i els cants en la llengua nativa que parlen els cristians d'aquell país. Quina diferència tan gran que observem entre les celebracions del papa a Mongòlia i els cants (tots en castellà) i les celebracions litúrgiques, també en castellà, quan els bisbes i capellans valencians celebren l'Eucaristia i els altres sacraments a les nostres esglésies, com si els valencians no tinguérem una llengua pròpia.

Com deia el papa en aquesta entrevista, que hauria de ser de lectura obligada per a tots els preveres, religiosos i seminaristes valencians,

"la fe s'incultura i l'Evangelí pren la cultura del poble". Així ho ha fet el papa quan en els seus viatges apostòlics ha utilitzat les llengües dels pobles que visitava. I això va ser Pentecostès, amb el do de llengües, que manifestà la unitat i, alhora, la diversitat (no la uniformitat) de l'Església naixent.

A vore si el bisbe de Sogorb-Catelló i el d'Oriola-Alacant, els capellans, les religioses i els catequistes es prenen seriosament les paraules del papa Francesc i deixen d'arraconar dels nostres temples la llengua de Sant Vicent Ferrer.

És important que l'arquebisbe de València, **Enric Benavent** haja dit en una entrevista a la revista Saó, "que en les parròquies es pogués celebrar l'eucaristia en valencià, hauria de ser el més normal". Però, dissortadament, encara no ho és de normal! Encara els mossens continuen celebrant l'Eucaristia en castellà, com si els valencians no tinguérem una llengua pròpia, com diu del valencià l'Estatut d'Autonomia. I és que els bisbes i els mossens de la zona valenciano-parlant del País Valencià, continuen tractant els cristians valencians com una colònia de Castella, contribuint així al genocidi lingüístic de la nostra terra. Per això els cristians valencians

enyorem els bons bisbes de Sogorb-Castelló, **Josep Pont i Gol** i **Josep Mª Cases Deordal**, que parlaven i predicaven en la llegua de Sant Vicent Ferrer, de Sor **Isabel de Villena** i d'**Ausiàs March**.

Aquest missatge d'inculturació és el que el papa Francesc, en el seu viatge a Mongòlia, el setembre passat, va elogiar en els mossens i religioses europeus (començant pel cardenal Marengo) que viuen en aquell país i que parlen la llengua d'aquell estat. Per això el papa els animà a "estimar la cultura" del poble que els acull, cosa que haurien de fer els bisbes, els preveres i les religioses que viuen al País Valencià i que menyspreen la llengua dels cristians valencians.

Com, molt encertadament, m'ha dit el P. **Ramon Ribera**, monjo de Montserrat i que durant uns anys va ser superior del monestir de Cui-xà, "és de justícia que la religió parle la llengua del poble. El fenomen es veu en l'anomenada Catalunya Nord, una societat totalment descatalanitzada està també descristianitzada. Fent la primera funció, política, (descatalanitzar la Catalunya Nord), van fer la segona, religiosa, (descristianitzar-la), no sols en detriment de la religió, sinó consentint un genocidi, que és un

crim igual que un homicidi, i més greu encara, perquè és múltiple". I això és el que fa, des de segles, la jerarquia del País Valencià.

Els nostres bisbes i capellans haurien de fer cas de les paraules de la Sra. Tesh Sidi, diputada sahrauí al Congrés de Diputats, que va passar la seua adolescència en una família d'acollida a Banyeres de Mariola (l'Alcoià) i que parla perfectament valencià. Tesh Sidi ha dit que "el plurilingüisme és bellesa" i per això mateix, "les llengües són bellesa", com ho comentava en el seu article setmanal l'amic **Josep Lligadas**.

I encara, l'arquebisbe **Gabriele Caccia**, observador permanent davant l'ONU, es va dirigir a l'Assemblea General a Nova York, amb aquestes paraules, (que els bisbes valencians haurien de tindre en compte): "Aquests pobles tenen dret a mantindre, controlar, protegir i desentrotillar el seu patrimoni cultural", ja que "la falta de respecte per les cultures indígenes" (també pel valencià!), "és una forma de violència". I la religiosa **Xiskya Valladares**, deia l'octubre passat: "Perquè la llavor de l'Evangeli creixi, ha de ser inculturada". Per això el papa Francesc, a l'audiència del 13 de setembre de 2023, on va parlar sobre el zel apostòlic del creient, deia,

com si, de nou, estiguera pensant en la situació de la llengua a l'Església valenciana: "Són les mares les que transmeten la fe", perquè "la fe es transmet en dialecte, és a dir, amb la llengua de les mares, aquell dialecte que les mares saben parlar amb els fills". I el papa afegia encara: "Vosaltres, mares: aneu en compte a l'hora de transmetre la fe en aquell dialecte matern". La jerarquia valenciana hauria de tindre molt presents aquestes paraules del papa, per així normalitzar la nostra llengua a l'Església al nostre país i per desemmascarar els bisbes i els capellans que neguen el misteri de Pentecostès, odiant la diversitat lingüística i atacant el valencià, és a dir, la pluralitat de llengües a l'Església.

El febrer passat, mossèn **Joan Pujol** (capellà custodi de la basílica del Sant Crist de Balaguer) deia, referint-se als sacerdots vinguts de Colòmbia i incardinats a la diòcesi d'Urgell: "Els capellans que venen de l'estranger es formen i aprenen català com els de casa". Quina diferència tan gran que hi ha entre aquests capellans que aprenen la llengua del poble i els sacerdots estrangers que venen al País Valencià, que només parlen castellà. L'últim cas que he conegut és el d'un capellà africà, que col·labora a la paròquia de l'Alcúdia, el meu poble i que no sap

res de valencià. Per això totes les celebracions les fa en castellà. ¿Això és servir la comunitat parroquial que parla valencià? ¿Si un capellà estranger no sabera res de castellà, els bisbes valencians l'enviarien en missió pastoral a un poble? Segur que no. Li exigirien primer que sabera castellà. I és que els bisbes valencians, incomprendiblement, consideren el castellà una llengua de primera (indispensable per exercir el ministeri) i el valencià, una llengua de segona, que continuen menyspreant.

El que hauria de ser normal a l'Església valenciana, és el que han fet el bisbe claretià, **Josep Mª Abella**, que va aprendre japonès quan va ser enviat a aquell país o el també claretià, **Víctor Guerenián**, que va aprendre quítxua en ser enviat a la zona de llatinoamericana on els cristians parlen aquesta llengua. I mentrestant, i des de fa segles (malgrat el Vaticà II), els cristians valencians continuem tenint prohibida la nostra llengua als temples dels pobles valencianoparlants.

Campanya per tornar el nom de Sant Feliu al temple de Canovelles
DL, 13/05/2024 | EL 9 NOU

La Santa Seu, disposada a afavorir intercanvis de presoners entre Ucraïna i Rússia
DL, 13/05/2024 | VATICAN NEWS

El Jesuïtes Col·legi Claver de Lleida participa als tallers d'arquitectura en espais educatius
DC, 15/05/2024 | SEGRE

La Parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell celebra 90 anys amb esperit fort
DC, 15/05/2024 | DIARI DE SABADELL

El matrimoni jove que s'encarrega de la parròquia de Cubelles: "L'Església s'ha d'obrir més cap a les dones"
DJ, 16/05/2024 | RAC 1

Sor Lucía Caram, sobre les monges atrinxerades de Belorado: "És una secta que les té confoses"
DV, 17/05/2024 | LA VANGUARDIA

L'església de la Bauma de Castellbell recupera les misses regulars després de 30 anys
DV, 17/05/2024 | REGIÓ 7

Una de cada quatre persones ateses per Càritas té feina
DV, 17/05/2024 | EL PUNT AVUI

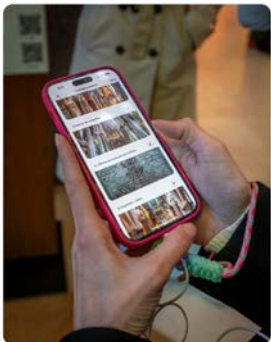
32 | LA SETMANA A LES XARXES

La Sagrada Família
@sagradafamilia

CAT_ S'incorporen el gallec i l'eusquera a les audioguies de la Sagrada Família
+ info: tinyurl.com/2kd4tpp8

ES_ Se incorporan el gallego y el euskera a las audioguías de la Sagrada Família
+ info: tinyurl.com/b7efv9dd

EN_ Sagrada Família adds audioguies in Galician and Basque
+ info: tinyurl.com/2ryv5627

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

El 12 de juny parlarem amb @donciucci de la @PontAcadLife sobre IA i ètica. Us hi esperem.

18:33 - 12 de maig 24 - 245 Visualitzacions

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

📍 A la 1a Jornada +ART 25+1 d'aquest dimarts hem conegut i ens hem inspirat amb les 25 maneres de viure l'art a les #escolesFEDAC.

Descobreix-ho tu també!

escoles.fedac.cat/1a-jornada-mes...

#mésARTaLesEscoles #avuidemà #EscolesAutèntiquesPersonesÚniques #artieducació

escoles.fedac.cat
1a Jornada +ART 25+1: 25 maneres de viure l'art a les escoles! - FEDAC

21:15 - 16 de maig 24 - 176 Visualitzacions

Sant Joan de Déu CAT
@OHSantJoandeDeu

📍 Sant Joan de Déu és present avui a la 1a Jornada Social de #LaUnió @uchcat que ha obert el conseller @carlescampuzano parlant de transformació social i posant en valor la cooperació entre els diferents actors públics i privats.

#JornadaServeisSocials

12:24 - 15 de maig 24 - 106 Visualitzacions

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

📍 Avui és el #DiaMundialReciclatge. A la @Fundperetarres treballem perquè aquesta pràctica sigui el dia a dia de la nostra activitat. A més, entenem la #sostenibilitat com a motor per a la #sensibilització #mediambiental d' #infants, #adolescents i #joves.
📍 @esplaisMCECC

9:35 - 17 de maig 24 - 76 Visualitzacions

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCAT

📍 Aquesta setmana, els representants de l'URC s'han reunit amb els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense per presentar la nova junta, explicar les diferents tasques que es desenvolupen des de l'entitat a les diferents diòcesis i per caminar junts.

📍 @giecatalunya

Giec Tarraconense i 9 més

12:02 - 10 de maig 24 - 320 Visualitzacions

Barça Esports Amate...
@BarcaAmateurs

📍 L'Abat de Montserrat, P. Manel Gasch, reb el Rugby del FC Barcelona @avrfcb en motiu del Centenari de la Secció

20:08 - 11 de maig 24 - 808 Visualitzacions

Claretians de Sant Pau
@claretiansCAT

📍 El proper dissabte 1 de juny us convidem a participar de la xerrada 'El Sínode sobre la sinodalitat: Què s'ha fet? Què se'n convidava a fer?', a càrrec de Mn. Enric Termes.

📍 Serà a partir de les 10:30h a la Sala Claret de Barcelona. No us ho perdeu!

Catalunya Religió i 2 més

15:48 - 15 de maig 24 - 56 Visualitzacions

Vedruna Giro...
@VedrunaGir...

Ja hem inaugurat l'exposició "Vedruna, 200 anys fent història". 📍 I a partir de demà ja la podreu visitar, us esperem a l'Espai Santa Caterina! #decididament #escolapropera #vedruna #girona #vedrunagirona #intensament #miradesvedruna

22:46 - 15 de maig 24 - 238 Visualitzacions

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

📍 Els #CFGs de l'Escola Pia: una oferta temàtica transversal i connectada a l'empresa. blog.unportal.net/oferta-fp-esco...
@UNportal

blog.unportal.net
Els CFGs de l'Escola Pia en 5 ciutats: una oferta temàtica transversal i connectada a l'e...

7:01 - 16 de maig 24 - 244 Visualitzacions

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui hem acompanyat @catreligio a la Jornada de les Comunicacions Socials. Moments de retrobar-se i compartir. I hem pogut sentir com Miquel Miralles, membre del @ConsellAudio, ens feia reflexionar sobre l'aparició del fet religiós als mitjans de comunicació.
@baula_editorial

Jordi Llisterrí Boix i 2 més

15:38 - 14 de maig 24 - 288 Visualitzacions

Jesuïtes Educació
@JesuïtesEdu

📍 Els delegats ambientals de 4t de primària de #JEGràcia han rebut el Josep Manuel i Claramunt, responsable de Parcs i Jardins del Park Güell. Li han proposat mesures de millora del parc en el marc de la iniciativa "Descobrim Natura" d'Escoles + Sostenibles. Gràcies!
@Bcn_Gracia

15:40 - 14 de maig 24 - 385 Visualitzacions

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimerà i Jordi Llistnerri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Glòria Barrete | suport@catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

Auditat per:

Amb el suport de: